Číslo jednací: **3 T 72/2023 - 598**

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v hlavním líčení konaném dne 29. srpna 2023 samosoudkyní JUDr. Soňou Protivovou takto:

Obžalovaný

P[redacted] Š[redacted],

narozený [redacted] v [redacted], [redacted], trvale bytem [redacted],

je vinen, že

v době od 6. 10. 2020 nejméně do 12.5.2022 v [redacted], okres Příbram, ani jinde neposkytl insolvenčnímu správci Ing. J[redacted] H[redacted], který byl dne 21. 9. 2020 usnesením Krajského soudu v Praze pod číslo jednací [redacted] v souvislosti s úpadkem obžalovaného P[redacted] Š[redacted] a prohlášením konkursu na jeho majetek ustanoven insolvenčním správcem, všestrannou součinnost, kdy insolvenčnímu správci přes jeho opětovné výzvy mimo jiné k vydání finanční částky získané od odběratelů na účet majetkové podstaty nebo doložení, jak bylo s těmito finančními prostředky naloženo, ze dnů 1. 10. 2020, 11. 12. 2020, 17. 12. 2020, 11.1.2021 a 25.1.2021 nepředal zejména informace o odběratelích, vůči nimž měl splatné i nesplatné pohledávky, informace o tom, zda existují smlouvy o vzájemném plnění, jichž je účastníkem, informace o existenci nebo neexistenci všech smluv o výpůjčce, jejichž je účastníkem, informace o existenci všech nájemních a podnájemních smluv, jejichž je účastníkem a specifikace účastníků těchto smluv a předmětu nájmu nebo pronájmu, informace o existenci leasingových smluv a smluv o koupi věci najaté, jichž je účastníkem, informace o soudních řízených a jiných řízeních, jichž je účastníkem a insolvenčnímu správci nesdělil, jak naložil s finančními prostředky, které mu byly vyplaceny v hotovosti na základě faktur:

- číslo [redacted] na částku 98.010,- Kč ze dne 28.9.2020 pro odběratele společnost [redacted], která byla obžalovanému uhrazena v hotovosti dne 7.10.2020,
- číslo [redacted] na částku 102.850,-Kč ze dne 2.10.2020 pro odběratele společnost [redacted], která byla obžalovanému uhrazena v hotovosti dne 9.11.2020,
- číslo [redacted] na částku 64.735,-Kč ze dne 10.10.2020 pro odběratele společnost [redacted], která byla obžalovanému uhrazena v hotovosti dne 9.11.2020,
- číslo [redacted] na částku 61.710,-Kč ze dne 21.10.2020 pro odběratele společnost [redacted], která byla obžalovanému uhrazena v hotovosti dne 9.11.2020,
- číslo [redacted] na částku 41.140,-Kč ze dne 29.10.2020 pro odběratele společnost [redacted], která byla obžalovanému uhrazena v hotovosti dne 11.11.2020,
- číslo [redacted] na částku 70.785,-Kč ze dne 25.11.2020 pro odběratele V[redacted] L[redacted], která byla obžalovanému uhrazena v hotovosti dne 25.11.2020

a uvedená plnění v celkové výši 439.230,- Kč po jejich přijetí nepředal insolvenčnímu správci, ač byl povinen zdržet se nakládání s majetkovou podstatou podle § 111 odstavec 1 zákona číslo 182/2006 Sbírky insolvenčního zákona a takto jednal přesto, že byl insolvenčním správcem k předání těchto finančních prostředků vyzván nejméně dne 11. 12. 2020 a 17. 12. 2020, v důsledku čehož insolvenční správce nemohl náležitě uspořádat majetkové vztahy dlužníka k dalším osobám, kdy uspořádání majetkových vztahů dlužníka k dalším osobám je samotným účelem insolvenčního řízení a uvedená plnění insolvenční správce musel ve prospěch majetkové podstaty vymáhat na společnosti [redacted] a V[redacted] L[redacted] i prostřednictvím žaloby - tedy musel vynaložit úsilí, které by jinak nebylo nutné vynakládat,

tedy

v insolvenčním řízení hrubě ztěžoval výkon funkce insolvenčního správce a tím ohrozil účel insolvenčního řízení,

čímž spáchal

přečin porušení povinnosti v insolvenčním řízení podle § 225 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 225 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 8 (osmi) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku **se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 3 (tří) let.**

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení soud vzal za prokázané následující skutečnosti: obžalovaný v době od 6. 10. 2020 nejméně do 12.5.2022 v [redacted] v okrese Příbram ani jinde neposkytl insolvenčnímu správci Ing. J[redacted] H[redacted], který byl dne 21. 9. 2020 usnesením Krajského soudu v Praze pod číslo jednací [redacted] v souvislosti s úpadkem obžalovaného P[redacted] Š[redacted] a prohlášením konkursu na jeho majetek ustanoven insolvenčním správcem, všestrannou součinnost, kdy insolvenčnímu správci přes jeho opětovné výzvy mimo jiné k vydání finanční částky získané od odběratelů na účet majetkové podstaty nebo doložení, jak bylo s těmito finančními prostředky naloženo, ze dnů 1. 10. 2020, 11. 12. 2020, 17. 12. 2020, 11.1.2021 a 25.1.2021 obžalovaný nepředal zejména informace o odběratelích, vůči nimž měl splatné i nesplatné pohledávky, informace o tom, zda existují smlouvy o vzájemném plnění, jichž je účastníkem, informace o existenci nebo neexistenci všech

smluv o výpůjčce, jejichž je účastníkem, informace o existenci všech nájemních a podnájemních smluv, jejichž je účastníkem a specifikace účastníků těchto smluv a předmětu nájmu nebo pronájmu, informace o existenci leasingových smluv a smluv o koupi věci najaté, jichž je účastníkem, informace o soudních řízených a jiných řízeních, jichž je účastníkem a insolvenčnímu správci nesdělil, jak naložil s finančními prostředky, které obžalovanému byly vyplaceny v hotovosti na základě faktur: číslo [redacted] na částku 98.010,- Kč ze dne 28.9.2020 pro odběratele společnost [redacted], která byla obžalovanému uhrazena v hotovosti dne 7.10.2020, číslo [redacted] na částku 102.850,-Kč ze dne 2.10.2020 pro odběratele společnost [redacted], která byla obžalovanému uhrazena v hotovosti dne 9.11.2020, číslo [redacted] na částku 64.735,-Kč ze dne 10.10.2020 pro odběratele společnost [redacted], která byla obžalovanému uhrazena v hotovosti dne 9.11.2020, číslo [redacted] na částku 61.710,-Kč ze dne 21.10.2020 pro odběratele společnost [redacted], která byla obžalovanému Š[redacted] uhrazena v hotovosti dne 9.11.2020, číslo [redacted] na částku 41.140,-Kč ze dne 29.října roku 2020 pro odběratele společnost [redacted], která byla obžalovanému Š[redacted] uhrazena v hotovosti dne 11.11.2020, číslo [redacted] na částku 70.785,-Kč ze dne 25.listopadu 2020 pro odběratele V[redacted] L[redacted], která byla obžalovanému uhrazena v hotovosti dne 25.11.2020 a uvedená plnění v celkové výši 439.230,- Kč po jejich přijetí obžalovaný nepředal insolvenčnímu správci, ač byl povinen zdržet se nakládání s majetkovou podstatou podle § 111 odstavec 1 zákona číslo 182/2006 Sbírky insolvenčního zákona a takto jednal přesto, že byl insolvenčním správcem k předání těchto finančních prostředků vyzván nejméně dne 11. 12. 2020 a 17. 12. 2020, v důsledku čehož insolvenční správce nemohl náležitě uspořádat majetkové vztahy dlužníka k dalším osobám, kdy uspořádání majetkových vztahů dlužníka k dalším osobám je samotným účelem insolvenčního řízení a uvedená plnění insolvenční správce musel ve prospěch majetkové podstaty vymáhat na společnosti [redacted] a V[redacted] L[redacted] i prostřednictvím žaloby - tedy musel vynaložit úsilí, které by jinak nebylo nutné vynakládat.
Pohnutka obžalovaného k činu byla ponechat si získané finanční prostředky pro vlastní potřebu.

2. Obžalovaný popřel, že by se daného jednání dopustil úmyslně, popřel také, že by na výzvy insolvenčního správce nereagoval a nespolupracoval.
Uvedl, že musel obdržet usnesení o zahájení konkursu („ detailně to nečetl"), obžalovanému byly následně doručovány výzvy od insolvenčního správce, v dané době obžalovaný vystavoval faktury a přebíral peníze za svou práci a za tyto peníze obžalovaný platil materiál a „ pár Korun si vzal na obživu".
Obžalovaný také uvedl, že v té době měl za odběratele jen pana Š[redacted] a pana L[redacted].
Na svou obhajobu uvedl, že výzvám insolvenčního správce vyhověl (pouze mu neposkytl účetnictví, neboť toto dělala zemřelá manželka a obžalovaný kvůli jejímu náhlému úmrtí dne [redacted] nebo [redacted] neměl k účetnictví přístup a manželce vozil i veškeré doklady, v rozporu s tím obžalovaný uvedl, že obžalovaný „neví, kdy a zda vůbec poskytl insolvenčnímu správci informace o svých odběratelích" a „ nemůže říci konkrétně, co insolvenčnímu správci posílal", obžalovaný nejprve uvedl, že „sdělil insolvenčnímu správci, že získané finanční prostředky byly využity na pokrytí materiálu a práce, ale neví kdy ", v rozporu s tím však uvedl, že „neví, jestli to sdělil insolvenčnímu správci, ale určitě to sděloval policejnímu orgánu a to až po zahájení trestního stíhání proti němu"), insolvenčnímu správci doložil faktury, insolvenční správce nekomunikoval s jeho právním zástupcem, obžalovaný byl v té době hodně nemocný a v pořádku byl až od března 2023.

3. Soud posoudil obhajobu obžalovaného a celkově jeho výpověď o jeho spolupráci s insolvenčním správcem a nemožnosti vyhovět výzvám jako nevěrohodnou a účelovou a to zejména pro její vnitřní rozpory a nelogičnost, neboť obžalovaný Š[redacted] na jednu stranu potvrzuje, že obdržel usnesení o zahájení konkurzu a výzvy insolvenčního správce, v té době pracoval a svou práci fakturoval a inkasoval za práci finanční hotovost a že „ neví, kdy a zda vůbec poskytl

insolvenčnímu správci informace o svých odběratelích a o tom, jak naložil se získanými finančními prostředky“ a v rozporu s tím obžalovaný tvrdí, že výzvám insolvenčního správce vyhověl (přestože nedokáže vůbec sdělit, jakým způsobem a kdy), že „sdělil insolvenčnímu správci, že získané finanční prostředky byly využity na pokrytí materiálu a práce, ale neví kdy“ (přestože v jiné části své výpovědi uvádí, že jeho způsob nakládání s finančními prostředky sdělil až po zahájení trestního stíhání vůči své osobě), obžalovaný byl v té době hodně nemocný a v pořádku byl až od března 2023 (s tímto je v logickém rozporu ta skutečnost, kterou sám obžalovaný potvrzuje, že v dané době pracoval a inkasoval za svou práci finanční prostředky a tedy nemohl být nemocný, natož tak těžce, že by nemohl s insolvenčním správcem spolupracovat).

4. Ze seznamů dlužníků, majetku a zaměstnanců ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 16.března 2020 číslo jednací [redacted] soud zjistil, že obžalovaný dne 28.4.2020 čestně prohlásil, že nemá žádné dlužníky, nemá žádné zaměstnance a nikdy je neměl, ve svém majetku má pouze rodinný dům se zahradou, lednici, osobní automobil, věci osobní potřeby a běžné vybavení domácnosti.

5. Obžalovaný je z úmyslného hrubého ztěžování výkonu funkce insolvenčního správce a s tím spojeného ohrožení účelu insolvenčního řízení usvědčen a jeho obhajoba je vyvrácena zejména usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 21.září 2020 číslo jednací [redacted], výzvami insolvenčního správce včetně doručenek a reakcí na výzvy, fakturami, protokolem o přezkumném jednání, soupisem majetkové podstaty a usnesením Okresního soudu v Příbrami ze dne 16.května 2022 číslo jednací 6 C 35/2022 – 52 o zastavení řízení ve spojení s výpovědí svědků J[redacted] H[redacted] a V[redacted] L[redacted] a přehledem přihlášek, přihláškami, neboť z těchto mimo jiné vyplývá, že obžalovaný po prohlášení konkurzu fakturoval svým odběratelům, které insolvenčnímu správci neoznačil, ač byl k tomu insolvenčním správcem vyzýván s tím, aby tak učinil neprodleně a písemně, následně obžalovaný nepředal, ač byl k tomu povinen a byl k tomu také opakovaně vyzýván, do konkursní majetkové podstaty významný finanční obnos, který získal od svých odběratelů a byl jeho majetkem a náležel tak do majetkové podstaty, ač byl k tomu opakovaně insolvenčním správcem vyzýván a tento obnos musel pak být insolvenčním správcem soudně vymáhán a to k tíži odběratelů obžalovaného, kteří tak stejnou zakázku museli platit 2x.

6. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 21.září 2020 číslo jednací [redacted] soud zjistil a vzal za prokázané, že na majetek obžalovaného byl dne 21.9.2020 prohlášen konkurs a insolvenčním správcem se stal Ing. J[redacted] H[redacted] a **soud uložil obžalovanému mimo jiné, aby bezodkladně kontaktoval insolvenčního správce a poskytl mu všestrannou součinnost** a zejména dbal jeho pokynů a **ve lhůtě 15-ti dnů** od doručení usnesení o prohlášení konkursu sestavil **a insolvenčnímu správci předal seznam svého majetku**, ve kterém je povinen označit jednotlivě svůj majetek **včetně pohledávek, obžalovaný byl soudem poučen o tom, že je obžalovaný povinen zdržet se nakládání s majetkovou podstatou a s majetkem, který do ní může náležet**, pokud by mělo dojít o podstatné změny ve skladbě, využití nebo určení majetku a nebo o jeho nikoli zanedbatelné zmenšení, že **prohlášením konkursu přechází na insolvenčního správce oprávnění nakládat s majetkovou podstatou**, jakož i výkon práv a povinností, které přísluší obžalovanému jako dlužníku, pokud souvisí s majetkovou podstatou.

7. Z výzev insolvenčního správce k součinnosti a s nimi spojených doručenek, z protokolu o přezkumném jednání ve spojení se zprávou Městského úřadu Dobříš a reakcí obžalovaného na výzvy a z výzev insolvenčního správce k úhradě a z reakcí obžalovaného na ně ve spojení s oznámením o převzetí právního zastoupení je zřejmé, že 1.výzva byla odeslána obžalovanému dne 1.října 2020 (tato **výzva byla doručena obžalovanému Š**[redacted] do vlastních rukou dne

6.10.2020 a stejná výzva byla doručena právnímu zástupci obžalovaného Mgr. Kaplanovi a též dne 6.10.2020 byla tato výzva doručena i právnímu zástupci obžalovaného do vlastních rukou) a touto byl obžalovaný i prostřednictvím svého právního zástupce vyzván mimo jiné k zaslání telefonního kontaktu na něj, **ke sdělení informací o všech odběratelích**, vůči nimž má splatné i nesplatné pohledávky, sdělení informací o tom, které osoby mají od obžalovaného zmocnění k obstarání jeho záležitostí, případně prohlášení o neexistenci těchto osob, dále informací o tom, zda existují smlouvy o vzájemném plnění, jichž je účastníkem, také ke sdělení informací o existenci nebo neexistenci všech smluv o výpůjčce, jejichž je účastníkem, ke sdělení informací o existenci všech nájemních a podnájemních smluv, jejichž je obžalovaný účastníkem a specifikace účastníků těchto smluv a předmětu nájmu nebo pronájmu, informací o existenci leasingových smluv a smluv o koupi věci najaté, jichž je účastníkem, informace o soudních řízených a jiných řízeních, jichž je obžalovaný účastníkem, **zpracování seznamu majetku, závazků** a seznamu zaměstnanců, **informací, zda je obžalovaný plátcem daně z přidané hodnoty** a **informace o tom, kdy a kde je možné nahlédnout do účetnictví za poslední 3 roky**, informací o provozovnách – všechny tyto informace požadoval insolvenční správce zaslat **neprodleně doporučenou zásilkou nebo do datové schránky**, obžalovaný k tomuto doručil e-mailovou zprávou insolvenčnímu správci **pouze faktury číslo 18 - 25** (celková fakturovaná částka 746.570,-Kč – tedy obžalovaný se značným zpožděním doručil insolvenčnímu správci jen jednu jedinou fakturu z předmětných) a to **až dne 11.12.2020** a následně byl obžalovaný vyzván dne **11.12.2020** mimo jiné k tomu, aby sestavil seznam majetku, závazků a pohledávek, dodal faktury za zdaňovací období měsíce říjen 2020, ke kterým se vztahuje kontrolní hlášení, kde je fakturovaná částka dalších nejméně 223.500,-Kč a doložil fakturace za listopad, aby mohlo být podáno přiznání k dani z přidané hodnoty, aby předložil faktury číslo [redacted] až [redacted] a vyjádřil se k tomu, kde je umístěn stroj, který by měl být v majetku obžalovaného a **obžalovaný byl vyzván k vydání částky 970.070,-Kč z doložených faktur na účet majetkové podstaty**, popřípadě **doložit, jak bylo s finanční hotovostí naloženo**, dále byla obžalovanému zaslána výzva dne **17.12.2020** (tato výzva byla **doručena obžalovanému** do vlastních rukou dne **21.12.2020)** odkazující na výzvu ze dne 11.12.2020, ve kterých byl obžalovaný opakovaně žádán mimo jiné o sestavení seznamu majetku a pohledávek a byl vyzván ke sdělení, zda obžalovaný vykonává výdělečnou činnost, byl dále obžalovaný **vyzván k doložení** faktur číslo [redacted], [redacted], [redacted], [redacted] a **případných vystavených fakturací za měsíce listopad a prosinec 2020**, k předání účetnictví za roky 2017 až 2019, dále **byl obžalovaný vyzván k vydání částky 2.056.805,-Kč**, kterou obdržel v roce 2020 do pokladny, **na účet majetkové podstaty** nebo doložení, jak bylo s finančními prostředky naloženo, dne **11.1.2021** insolvenční správce opětovně žádal obžalovaného o sdělení a doložení jeho příjmů za období listopad až prosinec 2020 a opětovně ho žádal o reakci na výzvu o součinnost ze dne 17.12.2020 a objasnění osudu vozidel, které má na sebe obžalovaný evidována dle zprávy Městského úřadu Dobříš a na toto reagoval obžalovaný až dne **25.1.2021** tím, že **obžalovaný poslal fakturu číslo** [redacted] (jednalo se zde o fakturu vůči odběrateli V [redacted] I [redacted] na částku 70.785,-Kč, která má ovšem stejné číslo jako faktura vůči společnosti [redacted] na vyšší částku, kterou obžalovaný Š [redacted] nedoložil), na což reagoval insolvenční správce hned týž den upozorněním obžalovaného, že již mu v minulosti sděloval, že prohlášením konkursu se stal obžalovaný měsíčním plátcem daně z přidané hodnoty a faktura za měsíc listopad insolvenčnímu správci tedy měla být doručena tak, aby se do 25.12.2020 stihlo podat daňové přiznání a **jedinou součinnost, kterou obžalovaný do současnosti poskytl, bylo zaslání fakturací za říjen 2020** a to **pouze z důvodu, že obžalovanému insolvenční správce sdělil, že hrozí pokuta od finančního úřadu ve výši 500.000,-Kč** a k dnešnímu dni (25.1.2021) **přišla od obžalovaného jedna faktura za měsíc listopad 2020,** která má stejné číslo jako faktura vystavená obžalovaným Š [redacted] na jiný subjekt (insolvenční správce vyzval obžalovaného P [redacted] Š [redacted], nechť se k tomu obratem vyjádří) **a na ostatní výzvy nebylo jakkoliv reagováno, dne 18.5.2021** se konalo u Krajského soudu v Praze přezkumné jednání a schůze věřitelů za přítomnosti obžalovaného Š [redacted], kde

informoval insolvenční správce soud mimo jiné o tom, že před jedním až dvěma měsíci podal trestní oznámení na obžalovaného, neboť **obžalovaný vykazuje ekonomickou činnost** a zcizuje předměty, které měly být sepsány do majetkové podstaty, obžalovaný **neposkytuje insolvenčnímu správci potřebnou součinnost** a to ani prostřednictvím svého právního zástupce a **soud poučil obžalovaného, že** má poskytovat insolvenčnímu správci maximální možnou součinnost a **neplnění výzev** a poučení **může být posuzováno jako trestný čin,** dlužník je povinen předložit aktualizovaný seznam svého majetku, následně dne **9.6.2021** byla insolvenčním správcem **vyzvána společnost** [redacted] **k úhradě částky ve výši celkem 368.445,-Kč** a **V** [redacted] **L** [redacted] **k úhradě částky 70.785,-Kč** nejpozději do 16.6.2021 (do 7 dní od doručení výzvy) s tím, že ke dni 21.9. 2020 byl prohlášen konkurs na majetek obžalovaného a od tohoto data jsou odběratelé obžalovaného povinni plnit do majetkové podstaty dlužníka, avšak bylo zjištěno, že společnost [redacted] a V [redacted] L [redacted] plnili k rukám obžalovaného a toto plnění se ani částečně nedostalo do majetkové podstaty dlužníka (obžalovaného), neboť **obžalovaný Š** [redacted] **ani přes opakované výzvy plnění nevydal** a insolvenční správce se proto obrátil na orgány činné v trestním řízení v souvislosti s počínáním obžalovaného – k tomu se vyjádřila společnost [redacted] tak, že tato společnost potvrdila, že předmětné faktury uhradila v hotovosti k rukám obžalovaného, aniž by ji obžalovaný informoval o tom, že je v konkursu, faktury byly zahrnuty do kontrolních hlášení a daňových přiznání tohoto odběratele obžalovaného, 8.12.2020 požádal insolvenční správce tohoto odběratele, aby danou částku uhradil, což bylo 2 měsíce po prohlášení konkurzu, byť to mělo být zjištěno mnohem dříve, když v usnesení o prohlášení konkurzu bylo obžalovanému uloženo, aby ve lhůtě 15-ti dnů předložil seznamy majetku a závazků a splnil další závazky, přesto nadále probíhal provoz podniku obžalovaného (ze strany odběratele nelze posoudit, zda to bylo s vědomím insolvenčního správce nebo bez jeho vědomí).

8. Z usnesení Okresního soudu v Příbrami ze dne 16.května 2022 číslo jednací 6 C 35/2022 – 52 pak plyne, že insolvenční správce vymáhal po odběrateli L [redacted] částku 70.785,-Kč soudně, přičemž řízení bylo zastaveno, když vzal insolvenční správce dne 12.5.2022 žalobu zpět s tím, že účastníci uzavřeli dohodu o narovnání včetně nákladů řízení.

9. Z faktur obžalovaného vůči odběrateli společnosti [redacted] číslo [redacted] až [redacted] a s nimi spojených výdajových pokladních dokladů je evidentní, že **od odběratele společnosti** [redacted] **obdržel obžalovaný v roce 2020** v hotovosti **nejméně částku** celkem **2.936.475,-Kč.**

10. Z faktury obžalovaného vůči odběrateli V [redacted] L [redacted] číslo 2020026 a s ní spojeného výdajového pokladního dokladu je zřejmé, že **od odběratele pana L** [redacted] **obdržel obžalovaný v roce 2020** (konkrétně 25.11.2020) v hotovosti **částku nejméně 70.785,-Kč.**

11. Z výpovědi V [redacted] L [redacted] jako svědka vyplývá, že skutečně částku 70.785,-Kč obžalovanému v hotovosti (obžalovaný to tak požadoval) uhradil (obžalovaný V [redacted] L [redacted] neinformoval, že je v konkurzu) a tato částka byla po V [redacted] L [redacted] ze strany insolvenčního správce vymáhána (asi po 4 měsících po jejím zaplacení) a V [redacted] L [redacted] tuto částku znovu zaplatil insolvenčnímu správci v loňském roce na podzim (přišel mu „rozsudek" od soudu).

12. Z přehledu přihlášek včetně přihlášek do insolvenčního řízení a jejich příloh ve spojení s protokolem o přezkumném jednání vyplývá, že do insolvenčního řízení obžalovaného jako dlužníka se přihlásili věřitelé s pohledávkami vůči obžalovanému v celkové výši 8.377.43,-Kč.

13. Svědek J[redacted] H[redacted] (insolvenční správce obžalovaného) k tomu vypověděl, že insolvenční řízení proti obžalovanému je vedené ve formě konkurzu a obžalovaný byl „ méně součinný“, je obvyklé, že v konkurzních řízeních jsou dlužníci méně kontaktní, na počátku insolvenčního řízení vždy insolvenční správce posílá výzvy dlužníku a „ z počátku součinnost s obžalovaným moc nebyla“, dlužník je povinen o všem informovat insolvenčního správce – po prohlášení konkurzu obžalovaný jako dlužník dál vystavoval faktury bez vědomí insolvenčního správce, finance inkasoval od subjektů – konkrétně od společnosti [redacted] a V[redacted] L[redacted] (o tom, že to takto probíhá se insolvenční správce dozvěděl od finančního úřadu, neboť kontrolní hlášení prováděné za obžalovaného neodpovídalo skutečnosti) a toto plnění se nedostalo do konkurzní podstaty, ač tam mělo být (zřejmě si toto plnění v celkové výši 300.000,-Kč až 400.000,-Kč ponechal obžalovaný pro provoz nebo pro spotřebu, insolvenční správce pak dodatečně vyzýval odběratele obžalovaného – hlavně odběratele společnost [redacted], od kterého si insolvenční správce vyžádal i seznam faktur od září 2020 a další faktury, k vydání majetku obžalovaného do konkurzního řízení – tito odběratelé zaplatili obžalovanému, ačkoliv mu to hradit neměli a chtěl to po nich insolvenční správce zaplatit podruhé do insolvenčního řízení – tito to nechtěli zaplatit a muselo se to po nich vymáhat – toto se povedlo po odběratelích vymoci – nejdříve pohledávku uhradila společnost [redacted] a to asi 300.000,-Kč ve splátkách, další **odběratel pan L[redacted] odmítal delší dobu zaplatit, muselo se to řešit právní cestou,** musel na něj podat žalobu, nakonec došlo v rámci soudního sporu ke smíru a i pan L[redacted] pohledávku uhradil – insolvenční správce si myslí, že to bylo někdy v průběhu roku 2021), zároveň obžalovaný neodvedl daň z přidané hodnoty, kterou byl povinen odvést a insolvenčnímu správci přišla od finančního úřadu výzva ke kontrole – toto **(„problém s fakturací“) byl nejzásadnější problém insolvenčního řízení s obžalovaným jako dlužníkem (v porovnání s ostatními insolvenčními řízeními bylo u obžalovaného navíc to vymáhání pohledávek),** obžalovaného také vyzýval k vydání účetnictví a faktur - účetnictví údajně měla vést bývalá manželka obžalovaného, která zemřela a obžalovaný insolvenčnímu správci sdělil, že „ neví, kde to účetnictví je“ a účetnictví nebylo vydáno a z faktur bylo vydáno „ něco málo“, také insolvenční správce po obžalovaném chtěl doložení výdajů v rámci účetnictví – obžalovaný P[redacted] Š[redacted] měl za rok 2020 dle zjištění insolvenčního správce zinkasováno kolem 2.000.000,-Kč na tržbách a tyto by měly být v pokladně obžalovaného, takže po něm chtěl insolvenční správce vydat tyto prostředky, trestní oznámení (trestní oznámení nepodává ve všech případech nespolupráce dlužníků) podával insolvenční správce H[redacted] na obžalovaného hlavně kvůli traktoru, který měl být v majetkové podstatě a obžalovaný jim ten traktor nevydal (obžalovaný tvrdil, že ho k dispozici nemá, měl ho svěřit bývalé manželce, která zemřela a neví, kde je) a sám insolvenční správce nemůže danou věc vypátrat sám, dle insolvenčního správce „ se nedá říci, že by v daném řízení vzniklo nějaké větší množství nákladů“ (náklady navíc vznikly poštovným, cestovné, náklady právního zastoupení a podobně – tyto náklady byly započteny do majetkové podstaty), při prodeji majetku nebyl s obžalovaným problém (tento byl prodáván až v letošním roce).

14. Svědek J[redacted] H[redacted] neměl žádný důvod vypovídat úmyslně nepravdu v neprospěch obžalovaného, neboť obžalovaného ve své podstatě neznal a z jeho výpovědi nebyla znát žádná snaha uškodit obžalovanému a naopak bylo znát, že se ve své praxi setkává i s horšími případy ztěžování své funkce insolvenčního správce a v tomto ohledu pohlíží na jednání obžalovaného jako méně závažné a v tomto duchu také jako svědek vypovídal a i přestože takto vypovídal, tak **je z jeho výpovědi evidentní, že vymáhání pohledávek obžalovaného, které byly obžalovanému již zaplaceny, po odběratelích obžalovaného podruhé, není v insolvenčních řízeních nijak běžné a jsou s tím spojené další náklady**, které by logicky nevznikly, pokud by obžalovaný vyvinul v tomto ohledu alespoň minimální součinnost s insolvenčním správcem a sdělil mu na počátku konkurzního řízení tak, jak byl vyzván, neprodleně informace o svých odběratelích, případně vydal získanou finanční hotovost do majetkové podstaty, soud proto považuje jeho výpověď za pravdivou a věrohodnou.

15. Z výše uvedených důkazů vyplývá, že si obžalovaný zcela nepochybně musel být vědom toho, jaké informace insolvenční správce potřebuje (výzvy mu byly doručovány do vlastních rukou), obžalovaný si byl vědom toho, že je obžalovaný povinen s insolvenčním správcem spolupracovat, že je povinen mu ze svých zakázek získanou finanční hotovost vydat (toto bylo zřejmé již z vydaného usnesení soudu o zahájení insolvenčního řízení ve formě konkursu) či alespoň insolvenčnímu správci sdělit, jak s touto finanční hotovostí naložil a toto obžalovaný neučinil, ač byl obžalovaný na nutnost spolupráce s insolvenčním správcem poučován opakovaně a naposledy i ze strany insolvenčního soudu – z tohoto je zřejmé, že ač to obžalovaný popírá, hrubého ztěžování výkonu funkce insolvenčního správce a s tím spojeného ohrožení účelu insolvenčního řízení se nepochybně obžalovaný dopustil úmyslně.

16. Z výše uvedeného také vyplývá, že plnění, které obdržel obžalovaný v roce 2020 v hotovosti a které se nedostalo do majetkové podstaty, bylo v podstatné výši ve vztahu k dluhům obžalovaného a tím, že toto plnění obžalovaný nevydal a ani nebyla relevantní informace o tom, co se s tímto plněním stalo (vágní informaci o tom, že ji obžalovaný využil na materiál, práci, případně na obživu nelze považovat za spolupráci obžalovaného s insolvenčním správcem, i kdyby obžalovaný takovou informaci obžalovaný poskytl, což evidentně neučinil, když zejména z výše uvedených skutečností vyplývá, že jediné, co obžalovaný poskytl, bylo pár faktur a tyto faktury ještě poskytl obžalovaný značně opožděně ve vztahu k nutnosti podávat daňová přiznání a ještě k tomu ani obžalovaný neposkytl insolvenčnímu správci veškerou fakturaci, kterou v roce 2020 prováděl) a **kdyby obžalovaný splnil svou základní součinnost a sdělil insolvenčnímu správci své odběratele neprodleně, jak byl vyzván on i jeho právní zástupce, tak by nedošlo ke ztížení funkce příslušného insolvenčního správce spočívající v tom, že insolvenční správce nemohl informovat odběratele o probíhajícím konkurzu, tím pádem se podstatná část majetku obžalovaného v dané době do konkurzní podstaty nedostala** a obžalovaný ji využil pro svou vlastní potřebu (v tomto případě je nepodstatné, pro co konkrétně to bylo využito, když veškerý majetek náležel do konkurzní podstaty a pokud to využil na nákup dalšího materiálu, tak tento materiál také náležel do konkurzní podstaty a podobně), **aniž by byl tento majetek** (finanční hotovost) **využit na alespoň poměrné uspokojení věřitelů obžalovaného, což je základní účel konkursního** (insolvenčního) **řízení** a **tím pádem byl účel insolvenčního řízení jednáním obžalovaného**, který nepochybně věděl již minimálně z usnesení o zahájení konkurzu, že se svým majetkem nesmí sám nakládat, **významným způsobem ohrožen a byl hrubě ztížen výkon funkce insolvenčního správce, neboť tento danou finanční hotovost**, kterou obžalovaný nejenže nevydal, ale ani neoznačil, co se s ní stalo (na co konkrétně byla použita – tedy, co by místo ní mohlo být přidáno do majetkové podstaty), **musel vymáhat po odběratelích obžalovaného a to i soudně**, neboť tito se bránili a nechtěli uhradit stejnou zakázku dvakrát, což neslo kromě času k tomu vynaloženého insolvenčním správcem, který by insolvenční správce nemusel vynakládat, pokud by s ním obžalovaný řádně spolupracoval, další náklady na poštovné (výzvy odběratelům) a právní zastoupení v daném soudním sporu.

17. Z výše uvedeného je dle posouzení soudu zřejmé, že **obhajoba obžalovaného je těmito důkazy výše uvedenými důkazy zcela vyvrácena**, neboť je evidentní, že obžalovaný s insolvenčním správcem nespolupracoval a ač mu byla již počátkem října 2020 doručena výzva insolvenčního správce mimo jiné ke sdělení jeho odběratelů a pohledávek, seznamu majetku a tato výzva byla doručena i právnímu zástupci obžalovaného, tak na tuto výzvu nebylo nijak reagováno, ač (jak sám obžalovaný ve své výpovědi uvedl) **obžalovaný měl v té době jen dva odběratele a tedy vytvořit jejich seznam a s tím související seznam pohledávek nebylo nijak složité**, insolvenční správce v tu dobu jednal i s právním zástupcem obžalovaného (tedy rozhodně není pravda, že by s tímto nejednal, jak uvedl obžalovaný ve své obhajobě) a navíc

neobstojí ani výmluvy obžalovaného o tom, že neměl přístup k účetnictví, když **v říjnu 2020** a v podstatě **i téměř po téměř celý listopad 2020 musel mít obžalovaný i přístup k účetnictví,** když jeho bývalá manželka, která mu účetnictví vedla, dle vlastního vyjádření obžalovaného zemřela až koncem listopadu 2020 a navíc náhle (tudíž po obdržení výzvy insolvenčního správce měl obžalovaný téměř 2 měsíce na to, aby výzvě za pomoci svého právního zástupce a účetní vyhověl a nemocný v té době těžce nemohl být, když pracoval a vydělával finanční prostředky), také je z výše uvedeného zcela jasné, že obžalovaný sice dodal insolvenčnímu správci nějaké faktury, ale nikoliv všechny (z předmětných faktur zaslal obžalovaný insolvenčnímu správci jen dvě a to navíc první až v průběhu prosince 2020 a druhou až koncem ledna 2021) a **jinou součinnost než poslání několika málo faktur obžalovaný neprojevil,** jak vyplývá zejména z výzev a zpráv insolvenčního správce ve spojení s výpovědí insolvenčního správce jako svědka (tedy není rozhodně pravdivé tvrzení obžalovaného, že s insolvenčním správcem spolupracoval a že mu sděloval, jak naložil se získanými finančními prostředky – v této souvislosti lze ostatně jen těžko uvěřit, že by veškeré získané finanční prostředky použil obžalovaný na materiál pro své zakázky, což vyplývá i z výpovědi obžalovaného Š[redacted], který připustil, že se jedná o finanční prostředky i za „ práci", které částečně použil „na svou obživu" a to za situace, kdy obžalovaný věděl minimálně z usnesení o zahájení konkurzu, že nesmí se svým majetkem sám nakládat, že tak smí činit pouze **insolvenční správce**, který **se o výdělečné činnosti obžalovaného dověděl až prostřednictvím finančního úřadu, který upozornil insolvenčního správce na to, že vzhledem k obsahu kontrolních hlášení měla být podávána přiznání k dani z přidané hodnoty**.

18. Pravdivost a věrohodnost výpovědi svědka H[redacted] ohledně toho, že s ním obžalovaný nespolupracoval a vyvíjel bez jeho vědomí aktivní výdělečnou činnost v roce 2020, nepřímo potvrzují výpovědi svědkyň L[redacted] K[redacted] (tato mimo jiné uvedla, že paní K[redacted] zastupovala obžalovaného Š[redacted] ve věci jeho účetnictví za roky 2020 až 2022 a to na základě žádosti obžalovaného v létě 2022, neboť **obžalovaný měl stále aktivní živnost, ale nepodával daňová přiznání a vznikaly mu tak další dluhy** – obžalovaný neměl dořešené záležitosti zejména s finančním úřadem, za finanční úřad jednala paní K[redacted] s paní M[redacted], k dané práci neměla paní K[redacted] žádné podklady od obžalovaného – účetnictví nebylo, obžalovaný jí tvrdil, že „žádné podklady nemá, neví, že na finanční úřad má něco podávat a že má na něco reagovat", daně se udělaly podle pomůcek a L[redacted] K[redacted] podala daňová přiznání k dani z příjmů za roky 2020 až 2022 – plnění byla jen v roce 2020, ale podklady k nim nebyly a vše vycházelo jen z podkladů od finančního úřadu, kde se v roce 2020 podávaly ještě daňová přiznání k dani z přidané hodnoty a paní M[redacted] jí hodně pomohla, aby se rok 2020 daňově uzavřel, paní M[redacted] jí uváděla, že na výzvy nereagoval ani obžalovaný ani insolvenční správce) a J[redacted] M[redacted] (tato vypověděla, že obžalovanému posílala mimo jiné začátkem roku 2022 výzvu k podání daňového přiznání za roky 2020 a 2021 a následné sdělení, že nesplnil podmínky kompenzačního bonusu, protože nedoložil příjmy z podnikání a bylo by dobré, aby je doložil a prokázal, že na bonus nárok měl, ale žádná reakce od obžalovaného nebyla, ač mu vše bylo doručeno do vlastních rukou a bylo mu sděleno, v jakých lhůtách musí nejpozději reagovat – tyto lhůty marně uplynuly, pak se jí ozvala nějaká účetní obžalovaného a ptala se jí, co po obžalovaném chtěla a následně byla daňová přiznání podána asi v září 2022 – k tomu žádné podklady účetní nedávala, protože žádné podklady neměla – s nikým jiným než s obžalovaným a jeho účetní nekomunikovala, neuvědomuje si, že by komunikovala s insolvenčním správcem) ve spojení s výzvou k podání daňového tvrzení včetně doručenky – z těchto výpovědí vyplývá, že ani s těmito svědkyněmi (svou účetní a správkyní daně) obžalovaný řádně nespolupracoval, nepředal jim žádné doklady a informace a to v případě správkyně daně J[redacted] M[redacted] ani na základě výzev a sdělení předaných mu do vlastních rukou (výzva k podání daňového tvrzení k dani z příjmů fyzický osob za zdaňovací období roku 2020 byla obžalovanému doručena do vlastních rukou dne 8.2.2022).

19. Soud výpovědi výše uvedených svědků považoval za pravdivé a věrohodné, neboť nezjistil žádný důvod, proč by vypovídali nepravdu – drobné rozpory ve výpovědích těchto svědků spočívající zejména v kontaktech s insolvenčním správcem ze strany správkyně daně M[redacted] nepovažuje soud za nijak podstatné a znevěrohodňující jejich výpovědi, neboť vzhledem k odstupu času považuje soud za přirozené, že si například svědkyně J[redacted] M[redacted] nepamatovala na případné kontakty s insolvenčním správcem a na její pomoc s vytvářením daňových přiznání včetně podkladů k nim, kdy navíc je dost dobře možné, že v kontaktu s insolvenčním správcem byla v roce 2020 jiná úřednice finančního úřadu, která i měla podklady spočívající v kontrolních hlášeních, neboť z výpovědi svědkyně M[redacted] plyne, že tato daně obžalovaného řešila až v roce 2022.

20. Ze zprávy Z[redacted] P[redacted] adresované obhájci obžalovaného ze dne 14.5.2021 soud zjistil, že tato nalezla v bytě a v garáži své zesnulé sestry účetní doklady obžalovaného pouze do roku 2015.

21. Tuto skutečnost soud nepovažuje za nijak vyviňující obžalovaného, neboť jak zhodnotil soud výše, tak pokud by obžalovaný řádně spolupracoval s insolvenčním správcem od počátku insolvenčního řízení, k situaci, že „ se nemohou nalézt účetní doklady" by nemohlo dojít, neboť v té době byla jeho účetní ještě živá a doklady by mu snadno mohla poskytnout, navíc je nutné zohlednit to, že jedinou osobou, která kromě zesnulé účetní, měla přehled o majetku včetně pohledávek a závazcích obžalovaného byl právě a jen obžalovaný (obžalovaný podnikal sám, žádné zaměstnance neměl a odběratelů měl malé množství).

22. Ze znaleckého posudku z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence znalce Mgr. Ing. P[redacted] Š[redacted] ve spojení s protokolem a usnesením o vydání věci soud zjistil, že znalec Mgr. Ing. Š[redacted] po přezkoumání účetnictví obžalovaného dospěl k závěru, že účetnictví obžalovaného je neuspořádané, chybí účetní výkazy, inventury majetku, pohledávek a závazků, z knihy vydaných faktur vyplývá, že v roce 2020 byly vydány obžalovaným faktury v celkové výši 2.124.960,-Kč (z toho například faktura číslo [redacted] byla vydána pro V[redacted] L[redacted] na částku 20.328,-Kč, faktura číslo [redacted] byla vydána pro Ing. J[redacted] Š[redacted] na částku 18.150,-Kč, faktura číslo [redacted] byla vydána pro V[redacted] L[redacted] na částku 75.298,-Kč, faktura číslo 2020012 byla vydána pro společnost [redacted] na částku 2.779,-Kč a **poslední byla v účetnictví zaznamenaná faktura číslo [redacted] ze dne 28.9.2020**) a nejvýznačnějším odběratelem obžalovaného byla společnost [redacted], **v účetnictví není uveden jediný příjmový doklad** (od roku 2011 až do roku 2019) – všechny faktury jsou vedené jako neuhrazené, zaznamenány jsou pouze výdaje ve zcela nesmyslných hodnotách odporujících zákonu o dani z přidané hodnoty i logice – stav pokladní hodnoty dosahoval nesmyslných – 15.668.560,92 Kč – předložené účetnictví obžalovaného je nesprávné, neúplné a neprůkazné, údaje v účetním programu neodpovídají pokladním dokladům v papírové podobě a nebylo možné ani určit datum, od kdy se obžalovaný nacházel v úpadku, zda některého věřitele zvýhodnil či nikoliv, účetnictví obžalovaného nedává žádný přehled o majetku ani o výsledku hospodaření.

23. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že ani „účetnictví obžalovaného" by nemohlo nahradit jeho spolupráci s insolvenčním správcem, když z účetnictví nelze určit, jaké odběratele obžalovaný měl a zda byly fakturace uhrazeny a nejsou zde uvedeny žádné faktury z října a listopadu 2020 – tyto informace mohl mít a měl pouze obžalovaný.

24. O tom, že nevydáním požadované finanční hotovosti či informace o tom, kde se nachází, byl ohrožen účel insolvenčního řízení, svědčí také zprávy insolvenčního správce pro insolvenční soud ve spojení se soupisem majetkové podstaty, ze kterých soud mimo jiné zjistil, že finanční hotovost předaná do vlastních rukou obžalovanému a náležící do majetkové podstaty musela být

poměrně dlouhodobě vymáhána a to dokonce i soudní cestou (například dne **15.10.2021** insolvenční správce **ve své zprávě soudu sděluje**, že **insolvenční správce činil kroky k vymáhání fakturací, které obžalovaný jako dlužník inkasoval po prohlášení konkursu** a do současné doby bylo do majetkové podstaty vymoženo 300.000,-Kč, obžalovaný insolvenčnímu správci nesdělil, co je předmětem jeho činnosti a kde je provozuje, k **1.4.2022** byla v soupisu majetkové podstaty obžalovaného jako dlužníka uvedena částka 70.785,-Kč jako **pohledávka za odběratelem obžalovaného V[redacted] L[redacted]** z toho důvodu, že obžalovaný převzal hotovost a **toto plnění se nedostalo do majetkové podstaty**, dne **5.4.2022** insolvenční správce informuje soud, že **stále činí kroky k vymáhání nároku za odběratelem obžalovaného**, k 21.7.2022 insolvenční správce ve své zprávě soudu sděluje, že v souvislosti s vymáháním nároků za odběratelem obžalovaného jako dlužníka bylo do majetkové podstaty vymoženo plnění ve výši 30.000,-Kč).

25. Obžaloba kladla obžalovanému za vinu neposkytování potřebné součinnosti insolvenčnímu správci do současné doby, po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl soud v pochybnostech ve prospěch obžalovaného k závěru, že dané jednání obžalovaného bylo ukončeno dnem 12.5.2022, kdy bylo ukončeno soudní řízení ohledně vymáhání dané pohledávky po odběrateli obžalovaného V[redacted] L[redacted].

26. Lze, co se týče provedených důkazů, uzavřít, že vytvářejí logický celek usvědčující obžalovaného z toho, že hrubě ztěžoval výkon funkce insolvenčního správce a ohrozil tak účel insolvenčního řízení.

27. Soud provedl důkaz i smlouvou o čerpání hypotéčního úvěru včetně obchodních podmínek a rozhodnutími soudu o zaplacení pohledávek věřitelů obžalovaným a usnesením o ukončení provozu podniku, z těchto důkazů však nezjistil nic podstatného o vině či nevině obžalovaného.

28. Z provedených důkazů bylo prokázáno, že obžalovaný, ač byl k tomu insolvenčním správcem opakovaně vyzýván a upozorňován na nutnost součinnosti s ním, nejprve neuvedl zejména seznam svých odběratelů, ač měl v dané době pouze dva odběratele a tedy měl obžalovaný potřebné informace pro insolvenčního správce k dispozici a mohl mu bez problémů vyhovět a tuto informaci mu podat a posléze, když sám insolvenční správce zjistil, že obžalovaný nadále vyvíjí výdělečnou činnost, o které insolvenčního správce neinformoval, obžalovaný nepředal finanční hotovost získanou po prohlášení konkurzu od svých jediných dvou odběratelů insolvenčnímu správci, přestože se jedná o klíčovou informaci pro insolvenčního správce, který musí mít přehled o majetku obžalovaného jako dlužníka a jeho rozsahu, čímž obžalovaný úmyslně (obžalovaný již z usnesení o zahájení konkurzu věděl, že s jeho majetkem může nakládat jen insolvenční správce a že jeho majetek je určen na uspokojování jeho věřitelů a tím, že informace o tomto majetku ve formě pohledávek a jejich následné úhrady a dalšího nakládání s tímto majetkem zamlčí a insolvenčnímu správci je ani na opakované výzvy nepředá, ohrožuje účel insolvenčního řízení a ztěžuje tím hrubě výkon funkce insolvenčního správce) závažným způsobem (hrubě) ztěžoval insolvenčnímu správci vykonávat během insolvenčního řízení jeho povinnosti co se týče zjišťování majetku obžalovaného jako dlužníka, obžalovaný tak ohrozil uspokojování svých věřitelů v rámci insolvenčního řízení, neboť předmětná finanční hotovost náležící do majetkové podstaty musela být insolvenčním správcem vymáhána po odběratelích obžalovaného a to i soudní cestou (pokud by nebyla vymožena úspěšně, tak by se majetek obžalovaného nedostal do majetkové podstaty a nemohl by být použit k uspokojení věřitelů, neboť příslušný insolvenční správce bez informace od obžalovaného o tom, kde se tento majetek nachází, neměl šanci majetek zajistit pro účely uspokojení věřitelů) a insolvenční správce tak musel vyvinout zvýšené úsilí (vyzývat odběratele a vymáhat po nich pohledávky) k zajištění plnění své funkce vypořádat z majetkové podstaty dluhy obžalovaného tak, aby všichni věřitelé dosáhli

alespoň poměrného uspokojení, toto zvýšené úsilí by nemusel insolvenční správce vyvinout, pokud by s ním obžalovaný řádně spolupracoval a zejména označil na počátku konkurzního řízení své odběratele, případně alespoň vydal do majetkové podstaty plnění od nich, které si neoprávněně ponechal pro sebe (tedy obžalovaný v insolvenčním řízení hrubě ztěžoval výkon funkce insolvenčního správce a tím ohrozil účel insolvenčního řízení), čímž obžalovaný naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu porušení povinnosti v insolvenčním řízení podle § 225 trestního zákoníku a byl proto tímto přečinem uznáni vinným.

29. S přihlédnutím k tomu, že obžalovaný nepředal, ač byl k tomu povinen, do konkursní majetkové podstaty významný finanční obnos a tento obnos musel pak být insolvenčním správcem soudně vymáhán a to k tíži odběratelů obžalovaného, kteří tak stejnou zakázku museli platit 2x a tedy míra uhrožení insolvenčního řízení a ztížení činnosti insolvenčního správce byla poměrně vysoká, se nejedná o tak bagatelní záležitost, aby nenaplňovala znaky trestného činu a jednalo se tak pouze o občanskoprávní, obchodní či správní záležitost, svou závažností čin obžalovaného odpovídá běžně projednávaným jiným případům stejného typu.

30. Při posuzování trestné činnosti je třeba důsledně rozlišovat mezi odpovědností trestněprávní a jinou. V tomto směru proto není z hlediska trestní odpovědnosti podstatné zabývat se teoretickými otázkami, které se týkají možné sanace škodlivého následku (například otázkami vydání bezdůvodného obohacení, promlčení nároku na náhradu škody a podobně) v případě, že již došlo k dokonání citovaného trestného činu (zvláště s ohledem na to, že skutková podstata předmětného trestného činu ani nepředpokládá vznik škodlivého následku v podobě způsobené škody). Námitky, že insolvenční správce mohl místo trestního oznámení uplatnit jiné právní prostředky k ochraně svých zájmů, jsou nesprávným pochopením zásady subsidiarity trestní represe obsažené v § 12 odstavec 2 trestního zákoníku (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spisová značka 4 Tdo 823/2010). Došlo-li ke spáchání trestného činu, jehož skutková podstata byla beze zbytku ve všech znacích naplněna, nemůže stát rezignovat na svou roli při ochraně oprávněných zájmů s odkazem na primární existenci institutů jiného práva (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spisová značka 3 Tdo 82/2012).

31. Soud oproti obžalobě zkrátil dobu trvání jednání obžalovaného a zdůraznil, v čem zejména spatřuje hrubé ztěžování výkonu funkce insolvenčního správce obžalovaným (nevydáním finanční částky na účet majetkové podstaty nebo doložení, jak bylo s finančními částkami naloženo, ani na opakované výzvy insolvenčního správce) – na právní kvalifikaci daného činu se tímto nic nezměnilo.

32. Totožnost skutku popsaného v obžalobě je zachována, soud tedy při rozhodování neporušil zásadu vyjádřenou v ustanovení § 220 odstavec 1 trestního řádu, podle které může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu. Podle rozhodnutí uveřejněného ve Sbírce rozhodnutí pod číslem 52/1979 k zachování totožnosti skutku postačí totožnost jednání nebo totožnost následku. Je-li tedy obžalovaný stíhán pro to, že hrubě ztěžoval výkon funkce insolvenčního správce, čímž ohrozil účel insolvenčního řízení, je zachována totožnost jednání i následku, jestliže se zjistí, že takto činil po kratší dobu, neboť podstata jednání obžalovaného zůstala ve výroku rozsudku nezměněna oproti jednání popsanému v obžalobě (byl porušen zejména zájem na řádném průběhu insolvenčního řízení a ochraně věřitelů dlužníka).

33. Povaha a závažnost činu obžalovaného (tedy stupeň škodlivosti činu obžalovaného P[redacted] Š[redacted] pro společnost) je dána významem chráněných zájmů, které byly trestným činem dotčeny a kterými je především zájem na řádném průběhu insolvenčního řízení a ochraně majetkových práv věřitelů dlužníka, kdy v tomto případě je zvyšována tím, že čin obžalovaný

spáchal v přímém úmyslu a také pohnutkou k činu, kdy se jednalo o zištnou pohnutku, na druhou stranu je snižována osobou obžalovaného, na kterého se hledí jako by nebyl dosud soudně trestán ani nebyl postižen (ani řešen) pro přestupek.

34. Jako k polehčující okolnosti přihlédl soud k tomu, že obžalovaný činu litoval.

35. Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud k výše uvedené povaze a závažnosti činu obžalovaného, který je malé škodlivosti pro společnost, dále k možnostem nápravy obžalovaného, které jsou ještě vzhledem k jeho předchozí téměř bezúhonnosti (má jeden záznam v evidenci Rejstříku trestů pro přečin zanedbání povinné výživy, který je již zahlazen – odsouzení bylo amnestováno) vysoké a k jeho poměrům, kdy obžalovaný je rozvedený, má 3 děti a z toho 2 nezletilé, je zaměstnán jako automechanik s čistým měsíčním příjmem ve výši asi 11.000,-Kč a vlastní rodinný dům, dále provozuje dle údajů z registru vozidel 6 motorových vozidel, je v úpadku ve formě konkursu.

36. Po zhodnocení všech shora uvedených skutečností uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody při dolní polovině zákonného rozmezí v trvání osmi měsíců a jeho výkon podmíněně odložil na přiměřenou zkušební dobu v trvání tří roků, neboť vzhledem k téměř bezúhonné osobě obžalovaného, k jeho poměrům (je zaměstnán a má několik nezletilých dětí) a k okolnostem případu (příslušný majetek obžalovaného Š[redacted] se nakonec povedlo insolvenčnímu správci do majetkové podstaty zpět získat) má soud důvodně za to, že k působení na obžalovaného, aby vedl řádný život, není třeba bezprostředního výkonu trestu odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.
Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož ho může napadat i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovanému tak jeho obhájci, běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději. Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaného s výjimkou státního zástupce, končí lhůta týmž dnem, jako obžalovanému.
Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedkyní senátu soudu I. stupně odůvodněno tak, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odstavec 3 trestního řádu. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání si nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva svým výslovným prohlášením před soudem vzdá.

V Příbrami dne 29. srpna 2023

JUDr. Soňa Protivová
samosoudkyně